

Predmet: *Beli Manastir* – optuženi Zoran Vukšić i dr.

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine K-Po2 9/13

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 03.04.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

U nastavku dokaznog postupka branilac optuženog Slobodana Strigića predložio je da se izvedu dokazi ponovnim ispitivanjem svedoka Jadranke Čičak, na okolnosti ko je od optuženih 17. oktobra 1991. godine dolazio u njihovu kuću da traži njenog supruga i sinove. Takođe predlaže da se u svojstvu svedoka ispitaju Demo Beriša, nekadašnji oficir JNA, na okolnosti kada mu je optuženi Slobodan Strigić prijavio ubistvo članova porodice Čičak, Đorđe Malinić na okolnosti šta mu je poznato o stradanju članova porodice Čičak, te Đuro Opačić i Boško Đurković na okolnosti vezane za organizovanje ubistva članova porodice Čičak. Branilac optuženog Zorana Vukšića predložio je da se kao dokaz o osuđivanosti njegovog branjenika pročita presuda Županijskog suda u Osijeku iz 1999. godine, umesto uvida u izvod iz KE. Sud je odbio ove predloge branilaca iz razloga što predloženi svedoci nemaju neposrednih saznanja o samom događaju, odnosno ubistvu članova porodice Čičak.

Završna reč tužioca

U završnoj reči, zamenik TRZ naveo je da smatra da je sud u ponovljenom postupku izveo sve dokaze u skladu sa nalogima Apelacionog suda, te da na osnovu istih smatra da je delo za koje se optuženi terete, u celosti dokazano. Ostao je u svemu pri ranije datoj završnoj reči, naglasivši da je tokom ovog postupka raspravljena sporna činjenica da li je optuženi Vukšić, pre ubistva Mate Čička, upotrebio nož, jer veštak medicinske struke, dajući svoj iskaz, takvu mogućnost nije isključio. Nalazima veštaka je takođe utvrđeno da su u oštećenog Vinka Čička ispaljena četiri projektila iz automatske puške, što odbranu optuženog Strigića, da je u strahu nasumice pucao, čini neosnovanom. Napomenuo je da je odbrana Branka Strigića, da ni na koji način nije učestvovao u ubistvu članova porodice Čičak, već je samo stajao kraj vozila kojim su dovezeni do mesta pogubljenja, neosnovana. Njegova uloga je u ovom događaju bila da ih čuva, da neko od njih ne bi eventualno pobegao, obzirom da su ih iz vozila izvodili pojedinačno, odnosno vraćali se po sledećeg tek nakon što bi ubili prethodno izvedenog. Takođe smatra da optuženi Hrnjak nije bio nateran da ih čuva, već da je to radio svesno i voljno. Predložio je sudu da optužene oglasi krivim i da im izrekne kazne zatvora - optuženom Zoranu Vukšiću u trajanju od 20 godina, optuženom Slobodanu Strigiću u trajanju od 14 do 15 godina, a optuženom Branku Hrnjaku u trajanju od 12 do 13 godina.

Završna reč branioca optuženog Zorana Vukšića

U završnoj reči, branilac optuženog Zorana Vukšića je istakao da sud u ponovljenom postupku nije u celosti postupio po nalogima Apelacionog suda, odnosno da nije cenio sve navode iznete u žalbi na prvostepenu presudu. Takođe je ostao kod svih navoda iz ranije date završne reči. Smatra da je optuženom Zoranu Vukšiću bilo uskraćeno pravo na stručnu odbranu, jer je po Zakonu o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine, njegov branilac morao da ima najmanje 10 godina staža u advokaturi, što nije bio slučaj. Sud je promenio branioca po službenoj dužnosti optuženom tek na kraju glavnog pretresa, pa smatra da su njegova prava time značajno prekršena. Oспорava zaključak tužioca da je optuženi, u vreme kritičnih događaja, bio pripadnik MUP-a Beli Manastir, navodeći da se isti samo 12 dana nalazio u rezervnom sastavu policije. U odnosu na ranjavanje Anice Barić i ubistvo njenog supruga, navodi da se u konkretnom slučaju ne radi o krivičnom delu ratni zločin protiv civilnog stanovništva, jer je u pitanju osveta, obzirom da su njihovi sinovi bili u svadi sa optuženim Vukšićem u vezi sa kafanom. U isto vreme, iskaz oštećene Anice je nepouzdan, jer ona opisuje da je povrede zadobila od pištolja, a da lice koje joj je nanelo povrede nije imalo nož, kao i da je u nju pucano iz malog crnog pištolja. Međutim, nema dokaza da je optuženi imao takav pištolj. Ostali svedoci koji Vukšića terete za maltretiranje hrvatskih civila u zatvoru su nepouzdati, jer ovi svedoci to rade samo iz razloga što su nacionalisti. U odnosu na ubistvo članova porodice Čičak, njegov branjenik je u svojoj odbrani naveo da je bio prisutan tom događaju, ali da su Čičkove ubili optuženi Strigić i Hrnjak. Njegovu odbranu je potvrdio i nalaz veštaka balističara, jer je on utvrdio da se prilikom njihovog ubistva koristio tzv. brzi projektil, koji odgovara automatskom oružju. Stoga je njihovo ubistvo moglo da se desi upravo onako kako to Vukšić opisuje. Predlaže da sud njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti, a u suprotnom predlaže sudu da prilikom odmeravanja kazne ima u vidu da se radi o porodičnom čoveku koji ima troje dece. Napominje da bi za ovakvu stvar, da mu se za isti zločin sudi u Hrvatskoj kao branitelju, dobio najviše 10 godina, jer bi se njegovo ponašanje prihvatilo kao „patriotski zanos“ i to bi trebalo da se tretira kao olakšavajuća okolnost. Smatra da se presuda Županijskog suda kojom je njegov branjenik oglašen krivim ne može tretirati kao otežavajuća okolnost, jer je tamo kao Srbin tendenciozno osuđen. Kaznu zatvora u trajanju od 20 godina, koju je za njegovog branjenika predložio tužilac, smatra doživotnom.